

Abstrakt

Název: Konzervativní léčba zlomenin proximálního humeru u starších osob – literární rešerše.

Cíle: Cílem této práce je rešeršní zpracování dostupných literárních zdrojů v problematice konzervativní léčby zlomenin proximálního humeru u seniorů. Analyzované studie se zaměřují na zhodnocení efektivity časně terapie (early mobilization) a také na aspekty, které vedou k přetrvávání problémů v souvislosti s touto diagnózou u starších lidí. Tyto studie jsou zhodnoceny na základě teoretických poznatků k problematice. Smyslem práce je získání aktuálního přehledu o problematice a předložit důkazy o efektivitě této léčby.

Metody: Diplomová práce je zpracována formou literární rešerše. Zdroje byly vyhledávané v databázích PubMed, PEDro, MEDLINE, EBSCOhost, Scopus a Web of Science. První část práce obsahuje teoretický úvod k problematice stárnutí a změn s tím spojené, dále se zaměřuje na zlomeniny proximálního humeru a jejich léčbu. Druhá část práce má deskriptivně – analytický charakter a obsahuje analýzu vybraných studií, které se zaměřují na zhodnocení časně terapie po frakturách proximálního humeru.

Výsledky: Po ukončení rešerše vyhovovalo zadaným kritériím 6 studií, které se zaměřovaly na časnou terapii u pacientů starších 60 let po zlomenině proximálního humeru. Hodnotícím nástrojem, který byl jako kritérium společný pro vybrané studie, byl Constant-Murley score. Díky přísným výběrovým kritériím je možné výsledky aplikovat na užší skupinu seniorů. Tématem studií je konzervativní léčba fraktur proximálního humeru se zaměřením na zhodnocení načasování zahájení terapie a ukončení imobilizace ramenního kloubu. Na základě poznatků, které byly získány z jednotlivých studií lze předpokládat, že zahájení pasivních pohybů v brzké fázi rehabilitační léčby u starších pacientů s převážně nekomplikovanými, nedislokovanými či méně dislokovanými zlomeninami proximálního humeru se jeví jako bezpečné a může zkrátit celkovou dobu rekonvalescence, přičemž tyto výsledky odpovídají follow-up měření do šesti měsíců. Časně zahájení pasivních pohybů tak může představovat alternativní léčbu k imobilizaci končetiny po dobu tří a více týdnů. Mezi aspekty, které mohou přímo ovlivnit funkční výsledek léčby či dlouhodobé přetrvávání problémů u starších jedinců můžeme zařadit: přítomnost komorbidit, složité vícedílné fraktury, dlouhodobou imobilizaci, opožděnou rehabilitační léčbu, ztuhlost ramenního kloubu, porucha rotátorové manžety a vyšší věk pacientů.

Klíčová slova: proximální humerus, zlomenina, rameno, senioři, úraz, konzervativní léčba, rehabilitace, časná terapie